

Πανηγύρισε η Ιερά Μονή Οσίου Ονουφρίου στα Ιεροσόλυμα

[Πατριαρχία](#) / [Πατριαρχείο Ιεροσολύμων](#)

Την Πέμπτη 25 Ιουνίου 2026 εορτάστηκε στο [Πατριαρχείο Ιεροσολύμων](#) η μνήμη των οσίων ασκητών Ονουφρίου του Αιγυπτίου και Πέτρου του εν Άθω. Επίκεντρο του πανηγυρικού εορτασμού η Ιερά Μονή του Οσίου Ονουφρίου η οποία βρίσκεται κοντά στον βιβλικό Αγρό του Κεραμέως.

Της πανηγύρεως προεξήρχε ο Πατριάρχης Ιεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος.

Κατά την ομιλία του ο Μακαριώτατος αναφέρθηκε στον βίο και τα χαρίσματα του Οσίου Ονουφρίου υπογραμμίζοντας ότι: “Ο θείος εορτασμός των αγίων, οσίων και δικαίων υπό της Εκκλησίας υπομνησκει εις ημάς κατά τον Μέγαν Βασίλειον, τον κόσμον αυτής (της Εκκλησίας), τουτέστιν τους αγίους, ως τους σήμερα εορταζομένους Οσίους Πατέρας ημών Ονούφριον τον Αιγύπτιον και Πέτρον τον εν Άθω, τους γενομένους συνομίλους των αγγέλων”.

Μετά την θεία Λειτουργία εψάλη Μνημόσυνο υπέρ αναπαύσεως της ψυχής της

κεκοιμημένης μοναχής Σεραφείμας της Μονής και ανεγνώσθη για την ευλογία της περιόδου του θέρους η ευχή των οπωρών από τον Πατριάρχη Θεόφιλο.

Αναλυτικά το ανακοινωθέν της Αρχιεραμματαίας:

Τὴν Πέμπτην, 12ην / 25ην Ἰουνίου 2026 ἐωρτάσθη ὑπὸ τοῦ Πατριαρχείου ἡ μνήμη τῶν ὁσίων ἀσκητῶν Πατρός ἡμῶν Ὀνούφριου τοῦ Αἰγυπτίου καὶ Πέτρου τοῦ ἐν Ἄθω.

Ὁ ὁσιος Ὀνούφριος ἔζη ἀρχικῶς εἰς Κοινόβιον τῆς Ἐρμουπόλεως εἰς Θηβαΐδα τῆς Αἰγύπτου, μιμούμενος δέ τὸν βαπτιστὴν Ἰωάννην καὶ τὸν Προφήτην Ἡλίαν, ἀπεμακρύνθη καὶ ἔζη εἰς τὰ ἐνδότερα τῆς ἐρήμου ἐπὶ ἐξήκοντα ἔτη, τρεφόμενος διὰ χόρτων καὶ διαιτώμενος γυμνός.

Τοῦτον τῇ θείᾳ παραχωρήσει ἀνεκάλυψεν ὁ ὁσιος Παφνούτιος ἡμέρας τινὰς πρὸ τοῦ θανάτου αὐτοῦ καὶ ἤκουσε παρ' αὐτοῦ τὰ τῆς ζωῆς αὐτοῦ, θανόντα δὲ ἐκάλυψε διὰ τεμαχίου τοῦ ἐνδύματος αὐτοῦ καὶ ἐνεταφίασε τὸ καλυπτόμενον μόνον διὰ τῆς γενειάδος σώμα αὐτοῦ.

Ἡ μνήμη τοῦ ὁσίου τούτου ἐωρτάσθη εἰς τὴν ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ ἱερὰν Μονήν, τὴν κειμένην εἰς τὸν βιβλικὸν Ἄγρον τοῦ Κεραμέως (Ἄλκεδαμά ἐβραϊστί) «ἄγρον τοῦ αἵματος», τὸν ὁποῖον οἱ Φαρισαῖοι ἠγόρασαν «εἰς ταφὴν τοῖς ξένοις», εὕρισκόμενον ἔναντι τῆς κολυμβήθρας τοῦ Σιλωὰμ.

Εἰς ταύτην τὴν Μονὴν προεξῆρξεν θείας Λειτουργίας ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατὴρ ἡμῶν καὶ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, συλλειτουργούντων Αὐτῷ τῶν Σεβασμιωτάτων Ἀγιοταφιτῶν Ἀρχιεπισκόπων Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου καὶ Πέλλης κ. Φιλουμένου, Ἀγιοταφιτῶν Ἱερομονάχων, ὧν πρῶτος ὁ Γέρων Καμαράσης Ἀρχιμανδρίτης Νεκτάριος, τοῦ Ἡγουμένου τῆς Μονῆς Ὀμπλοῦ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πατρῶν Ἀρχιμανδρίτου Νεκταρίου τοῦ καὶ Πνευματικοῦ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, τῶν Ἀρχιμανδριτῶν π. Κλαυδίου, π. Ραφαήλ καὶ π. Στεφάνου καὶ ἄλλων, τοῦ π. Γιοῦσεφ Χόνταλη Ἱερέως τῆς κώμης τῆς Μπετζάλλας, τοῦ Ἀρχidiaκόνου Μάρκου καὶ τοῦ Ἱεροδιακόνου π. Προδρόμου, τῆ συμμετοχῆ μοναχῶν, μοναζουσῶν καὶ πιστῶν τῆς Ἐκκλησίας Ἱεροσολύμων, ψάλλοντος τοῦ Γραμματέως τῆς Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου Ἀρχιμανδρίτου π. Χριστοδούλου καὶ τοῦ Ἀρχιμανδρίτου π. Εἰρηναίου, παρουσίᾳ τῆς Προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς Ἱεροσόλυμα κ. Ἄννης Μάντικα.

Πρὸς τούτους ἐκήρυξε τὸν θεῖον λόγον ὁ Μακαριώτατος ἔχοντα ὡς ἔπεται ἑλληνιστί:

«Ὅσοι γὰρ Πνεύματι Θεοῦ ἄγονται, οὗτοί εἰσιν υἱοὶ Θεοῦ... αὐτὸ τὸ Πνεῦμα συμμαρτυρεῖ τῷ πνεύματι ἡμῶν ὅτι ἐσμὲν τέκνα Θεοῦ· εἰ δὲ τέκνα, καὶ κληρονόμοι, κληρονόμοι μὲν Θεοῦ, συγκληρονόμοι δὲ Χριστοῦ, εἶπερ συμπάσχομεν, ἵνα καὶ συνδοξασθῶμεν», (Ρωμ. 8, 14-17).

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εύλαβεῖς Χριστιανοὶ καὶ προσκυνηταί,

Ἡ Χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος συνήγαγε πάντας ἡμᾶς ἐν τῇ ἱερᾷ ταύτῃ τοῦ Ὁσίου Ὀνουφρίου Μονῆ, τῇ εὐρισκομένῃ ἐπὶ τοῦ Ἀγιογραφικοῦ τόπου τοῦ «Ἄγρου τοῦ Κεραμέως», τοῦ ἐπικληθέντος «Ἄγρου τοῦ Αἵματος», (Πρβλ. Ματθ. 27, 7-8), ἵνα ἐορτάσωμεν τὴν ἱεράν μνήμην τοῦ Ὁσίου καὶ Θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Ὀνουφρίου τοῦ Αἴγυπτίου.

Ὁ Πατὴρ ἡμῶν Ὀνούφριος, καταγόμενος ἐξ Αἰγύπτου κετέφυγεν εἰς τὰ ἐνδότερα τῆς ἐρήμου, μιμούμενος τὸ παράδειγμα τοῦ μείζονος τῶν Προφητῶν Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου καὶ τοῦ Προφήτου Ἡλιοῦ τοῦ Θεσβίτου. Ἐζήσεν δέ οὗτος ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐπὶ ἐξήκοντα ἔτη, ἄνθρωπον μὴ ἐωρακῶς τὸ σύνολον. Τοῦτον εὗρεν ὁ μέγας Παφνούτιος ἐν τῷ τόπῳ τῆς ἀσκήσεως αὐτοῦ μετὰ ἀπὸ ὁδοιπορίαν ἐν τῇ ἐρήμῳ δεκαεπτὰ (17) ἡμερῶν. Συναντήσας δέ τὸν ὄσιον Ὀνούφριον, ἔμαθε παρ' αὐτοῦ τὸ ὄνομά του ὡς καὶ τὰ περὶ τοῦ βίου αὐτοῦ. Ὁ θεόφρων Ὀνούφριος ἠξιώθη τῆς θεωρίας τοῦ κάλλους τοῦ ἀμηχάνου, τοῦ ὑπερφυοῦς τούτέστιν κάλλους τοῦ Θεοῦ, ἐφαρμόζων ἐν τῇ πράξει καὶ θεωρίᾳ τὸ παράγγελμα τοῦ Κυρίου λέγοντος: «Ὁ ἔχων τὰς ἐντολὰς μου καὶ τηρῶν αὐτάς, ἐκεῖνός ἐστιν ὁ ἀγαπῶν με· ὁ δὲ ἀγαπῶν με ἀγαπηθήσεται ὑπὸ τοῦ πατρὸς μου, καὶ ἐγὼ ἀγαπήσω αὐτὸν καὶ ἐμφανίσω αὐτῷ ἐμαυτόν», (Ἰωάν. 14,21).

Ἐρμηνεύων τὸν λόγον τοῦτον τοῦ Κυρίου, «ἐμφανίσω γὰρ φησιν αὐτῷ ἐμαυτόν» (Ἰωάν. 14,21) ὁ Ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας λέγει: Καθαροὶ γὰρ παρὰ τοῖς καθαροῖς οἱ περὶ τῆς θεοπτίας ἔσονται λόγοι· διαλάμπει δὲ Χριστὸς ἐν αὐτοῖς, διὰ τοῦ ἰδίου δηλονότι Πνεύματος εἰς ἕκαστα τῶν δεόντων φωταγωγῶν, καὶ ἀρρήτοις τισὶ δαδουχίαις ταῖς κατὰ νοῦν ἑαυτὸν ἐκκαλύπτων καὶ ἐμφανῆ καθιστὰς· οἱ δὲ ἅπαξ ἐλόντες, μακάριοί τε καὶ ζηλωτοὶ· καὶ μοι δοκεῖ τοιοῦτός τις εἶναι λέγων ὁ Προφήτης Δαυΐδ «Ἀκούσομαι τι λαλήσει ἐν ἐμοὶ Κύριος ὁ Θεὸς» (Ψαλμ. 84,9)· καὶ μὴν καὶ αὐτὸς ἡμῖν ὁ θεῖος ἐπιστέλλων Ἀπόστολος: «εἰ δοκιμὴν ζητεῖτε τοῦ ἐν ἐμοὶ λαλοῦντος Χριστοῦ»; (Β' Κορ. 13,3) · λαλεῖ γὰρ ἐν τοῖς ἀγίοις διὰ τοῦ Πνεύματος τὰ καθ' ἑαυτὸν καὶ ἕτερα δὲ πρὸς τούτους ἀποκαλύπτων μυστήρια. Διὰ γὰρ τοι τοῦτο καὶ συνέντες ἀκριβῶς αὐτὰ, ποτὲ με λέγουσιν, ὅτι «ἡμῖν μὲν ἀπεκάλυψεν ὁ Θεὸς διὰ τοῦ Πνεύματος» (Α' Κορ. 2,10) ποτὲ δὲ πάλιν «Ἡμεῖς δὲ νοῦν Χριστοῦ ἔχομεν», (Α' Κορ. 2,16), «νοῦν εἶναι λέγοντες τὸ Πνεῦμα Αὐτοῦ».

Καὶ ἀπλούστερον, ἐρμηνεύων τὸν λόγον τοῦτον: «ἐμφανίσω γὰρ φησὶν αὐτῷ ἑμαυτὸν», (Ἰωάν. 14,21), ὁ ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας λέγει: «εἰς τοὺς καθαροὺς οἱ λόγοι περὶ θεοπετίας θὰ εἶναι καθαροί. Ὁ Χριστὸς διαλάμπει εἰς

αυτούς, διά τοῦ ἰδίου δηλονότι Πνεύματος, φωταγωγῶν (ὁδηγῶν) αὐτούς μέ τὸ φῶς Αὐτοῦ εἰς κάθε τι, τὸ ὁποῖον ἔχουν ἀνάγκην ἀποκαλύπτων τὸν ἑαυτὸν Του καὶ κάμνοντας τὸν ἑαυτὸν Του ἐμφανῆ διὰ τινων ἀρρήτων πνευματικῶν δαδουχιῶν - λαμπαδηφοριῶν. Αὐτοὶ δέ, οἱ ὁποῖοι μία γιὰ πάντα ἀπεφάσισαν, εἶναι μακάριοι καὶ ἄξιοι μιμήσεως. Τοιοῦτος νομίζω ὅτι εἶναι καὶ ὁ Προφήτης Δαυὶδ λέγων: «ἀκούσομαι τί λαλήσει ἐν ἑμοὶ Κύριος ὁ Θεὸς» (Ψαλμ. 84,9). Ὁμοίως εἶναι καὶ ὁ θεὸς Παῦλος λέγων: «Εἰ δοκιμὴν ζητεῖτε τοῦ ἐν ἑμοὶ λαλοῦντος Χριστοῦ; « (Β΄ Κορ. 13,3). Ὁ Χριστὸς ὁμιλεῖ περὶ ἑαυτοῦ εἰς τοὺς ἁγίους διὰ τοῦ ἁγίου Πνεύματος καὶ ἀποκαλύπτει ἐπὶ πλέον καὶ ἄλλα μυστήρια. Διὰ τοῦτο ἀκριβῶς οἱ ἅγιοι, οἱ ὁποῖοι γνωρίζουν αὐτὰ τὰ πράγματα, ἄλλοτε μὲν λέγουν ὅτι «ἡμῖν μὲν ἀπεκάλυψεν ὁ Θεὸς διὰ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος» (Α΄ Κορ. 2,10) καὶ ἄλλοτε πάλιν «Ἡμεῖς δέ νοῦν Χριστοῦ ἔχομεν» (Α΄ Κορ. 2,16), νοῦν δέ λέγοντες ἐννοοῦν τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, τὸ Πνεῦμα τοῦ Χριστοῦ.

Εἰς τὸν ἐρμηνευτικὸν τοῦτον λόγον τοῦ ἁγίου Ἀγίου Κυρίλλου κατανοοῦμεν μὲ πλήρη σαφήνειαν καὶ ἀκρίβειαν τί σημαίνει θεοπτία δηλαδὴ θέωσις καὶ τελείωσις ἐν Χριστῶ τῶν ἁγίων τῆς Ἐκκλησίας, ἐπικαλουμένου τὴν ἀδιάψευστον καὶ ἀποκαλυφθεῖσαν ἀλήθειαν, τὴν μαρτυρουμένην ὑπὸ τῶν Προφητῶν καὶ Ἀποστόλων εἰς τὰς Ἁγίας Γραφάς.

Τοιοῦτος μακάριος καὶ ζηλωτῆς, ἄξιος δηλαδὴ μιμητῆς τῶν ἁγίων Προφητῶν Ἡλιοῦ καὶ Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου ἀνεδείχθη ὁ ὄσιος Πατὴρ ἡμῶν Ὁνούφριος διὰ τοῦ ἀσκητικοῦ καὶ ἐρημητικοῦ αὐτοῦ βίου. Διὸ καὶ διέλαμψεν ἐν αὐτῷ ὁ Χριστὸς διὰ τοῦ ἰδίου (ἁγίου) Πνεύματος, ὡς ἀναφωνεῖ καὶ ὁ ὑμνωδὸς λέγων: «Φῶς νοητὸν καὶ οὐράνιον, ἔνδον λαβῶν ἐν καρδίᾳ σου, τῆς ἀκηράτου Τριάδος δοχεῖον ὡφθης Ὁνούφριε, καὶ νῦν μετὰ Ἀγγέλων ἠρίθμησαι, κραυγάζων Ἀλληλούϊα».

Ἀξιοσημεῖωτον ὅτι «τὸ νοητὸν καὶ οὐράνιον φῶς, τὸ ὁποῖον ἔλαβεν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ ὁ Πατὴρ ἡμῶν Ὁνούφριος εἶναι Αὐτὸς Οὗτος ὁ Χριστὸς, ὡς λακωνικῶς (μέ λίγα λόγια) διατυπώνει τοῦτο ὁ ὑμνωδὸς λέγων: «Ὅλον Χριστόν, εἰσοικισάμενος ἔνδοξε, καὶ κόσμον παρωσάμενος, δόξαν τὴν ἄστατον, τῆς αὐτοῦ ἀπολαύεις, Ὁνούφριε ἀξίως, χαρᾶς ἀοίδιμε».

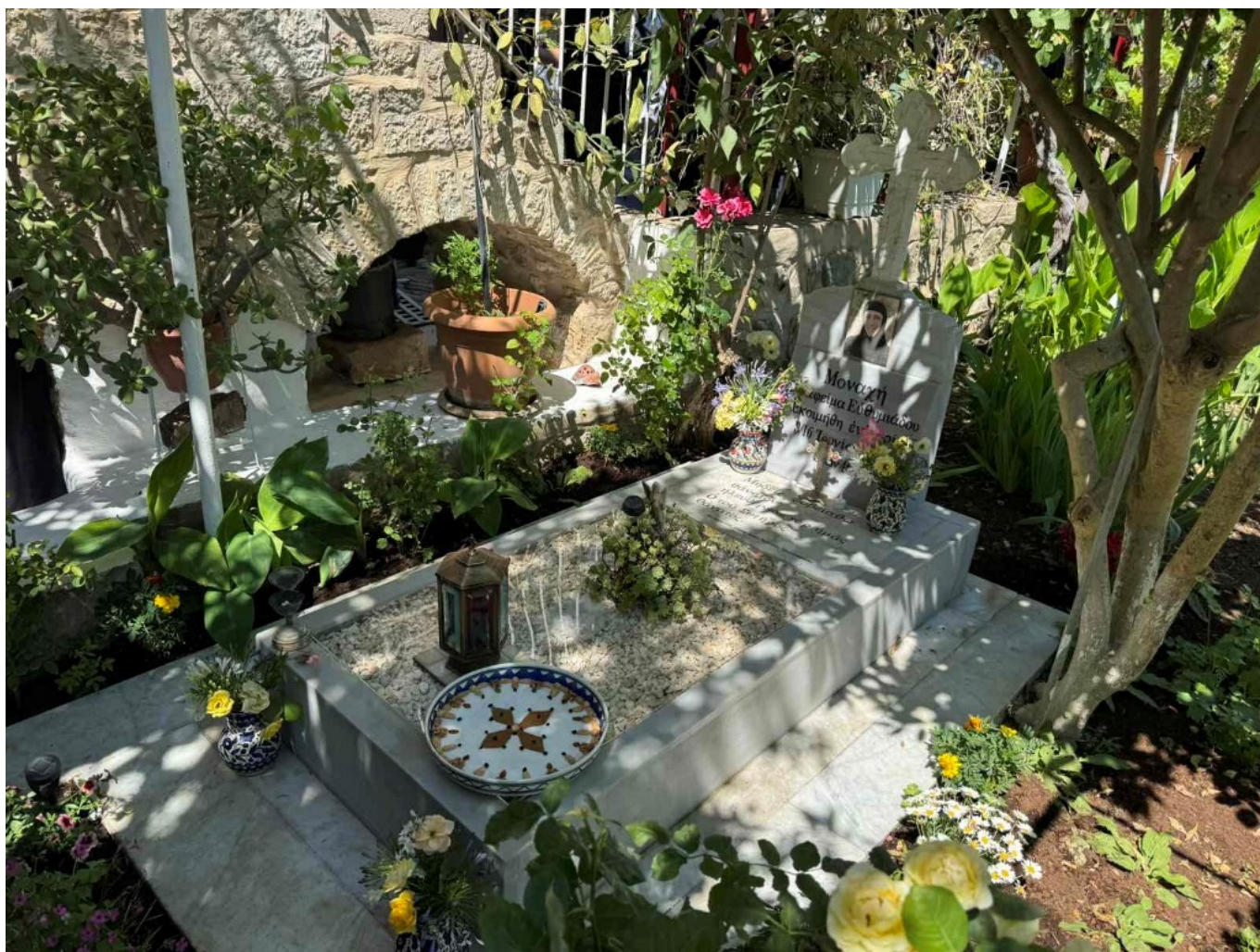

Ὅντως, ἀγαπητοὶ μου ἀδελφοὶ , ὁ θεοφόρος Ὀνούφριος ἐδέχθη ἐντὸς τῆς ψυχῆς του ὅλον τὸν Χριστόν, ἀπαρνησάμενος τὴν ἄστατον δόξαν τοῦ κόσμου, διὸ καὶ ὡς ἄλλος Παῦλος «ἠρπάγη εἰς τὸν παράδεισον» (Β' Κορ. 12,4), γενόμενος οὕτω κοινωνὸς καὶ συγκληρονόμος τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ. Ὁ δὲ Παράδεισος εἶναι ἡ τῶν ἀγίων τῆς Ἐκκλησίας οὐράνιος πολιτεία, ὡς κηρύττει ὁ θεῖος Παῦλος λέγων: «Ἡμῶν γὰρ τὸ πολίτευμα ἐν οὐρανοῖς ὑπάρχει» (Φιλιπ. 3,20). Λέγει δὲ τοῦτο ὁ σοφὸς Παῦλος, διὰ νὰ ἀναλογισθῶμεν ὅτι «οὐ γὰρ ἔχομεν ὧδε μένουσαν πόλιν, ἀλλὰ τὴν μέλλουσαν ἐπιζητοῦμεν», (Ἑβρ. 13,11).

Ὁ θεῖος ἑορτασμὸς τῶν ἀγίων, ὁσίων καὶ δικαίων ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας ὑπομιμνήσκει εἰς ἡμᾶς κατὰ τὸν Μέγαν Βασίλειον, τὸν κόσμον αὐτῆς (τῆς Ἐκκλησίας), τούτέστιν τοὺς ἀγίους, ὡς τοὺς σήμερον ἑορταζομένους Ὀσίους Πατέρας ἡμῶν Ὀνούφριον τὸν Αἰγύπτιον καὶ Πέτρον τὸν ἐν Ἄθῳ, τοὺς γενομένους συνομίλους τῶν ἀγγέλων.

Διὸ καὶ ἡμεῖς, ἀγαπητοὶ μου ἀδελφοὶ, παρακαλέσωμεν τὸν Ὅσιον Πατέρα ἡμῶν Ὀνούφριον «τὸν Χριστὸν οἰκησάμενον καὶ ἐνδεδυμένον, ἵνα πρεσβεύῃ ὑπὲρ σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Τῇ δὲ Θεοτόκῳ καὶ Μητρί τοῦ Θεοῦ μετὰ τοῦ ὑμνωδοῦ εἴπωμεν: «Ὡσπερ νεφέλη φωτεινὴ, τὸν ὑπέρθεον Χριστὸν ἥλιον φέρεις, ἐν ἀγκάλαις σου Μητέρα, δι' οὗ τὸν ζόφον παθῶν, ψυχῆς μου λαμπρύνασα αὐγάσον, τῷ τῆς ἀπαθείας, φωτὶ Θεογεννητῶρ». Ἔτη πολλὰ εὐλογημένα καὶ εἰρηνικά».

Μετὰ τὴν θείαν Λειτουργίαν ἐψάλη Μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τῆς κεκοιμημένης μοναχῆς Σεραφείμας τῆς Μονῆς καὶ ἀνεγνώσθη διὰ τὴν εὐλογίαν τῆς περιόδου τοῦ θέρους ἡ εὐχὴ τῶν ὁπωρῶν ὑπὸ τοῦ Μακαριωτάτου.

Ἀκολουθῶς παρέθεσεν ἀναψυχὴν ὁπωρῶν εἰς τὸ Ἡγουμενεῖον ἢ εἰς καλὴν κατάστασιν διατηροῦσαν τὴν Μονὴν Ἡγουμένη Μοναχῆ Παῖσια, συνεχίζουσα τὸ ἔργον τῶν μακαριστῶν προκατόχων αὐτῆς Ἀγιοταφιτῶν Μητροπολίτου Πέτρας Γερμανοῦ καὶ Ἀρχιμανδρίτου Καλλίστου.

